

OBRZYDŃ (8) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 3 sg obrzydnie (2). *3 pl obrzydą* (2). *praet 3 sg f obrzydła* (1). *imp 3 sg niech obrzydnie* (1). *con 3 sg m by obrzydł* (1). *f by obrzydła* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Stać się niemłym, wstrętnym; sprzykrzyć się (8) : *FalZioł* IV 20a; *Poćiechy y rołkołzy światá y ciálla tego: boleściá fię kończą/ [...] A ony niebieskie nigdy nie obrzydą/ nigdy fię nie ftárzeią. SkarKaz* 637b.

obrzydnąć komu [w tym: sobie (1)] (6): *Záwždy złościwy sam łobyte obrzydnie w złości łwey. LubPs* C3v *marg*; *naywięcey fię o tho ma ftárác [dworzanin] áby pánu nie obrzydł. GórnDworz* K8; *ReszList* 153; *SkarKaz* 123a *marg*, 422b. *Cf* »[komu] na wieki obrzydnać«.

Zwrot: »[komu] na wieki obrzydnać« (1): *Abowiem pánowie/ wielekroć/ gdy czego dla kogo ná wielką/ á z vsiłowánim prósbę/ nie vczynią/ [...] poczynáią więcz od niego ftronic/ áz ku temu przydzie/ iż im tákowy człowiek ná wielki obrzydnie. GórnDworz* K7v.

Synonim: obmierznąć, omierznąć.

Formacje współrdzenne cf BRZYDZIĆ.